

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 19.10.2011
KOM(2011) 657 endelig

2011/0299 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om retningslinjer for transeuropæiske telenet og om ophævelse af beslutning nr.
1336/97/EF**

(EØS-relevant tekst)

{SEK(2011) 1229 endelig}

{SEK(2011) 1230 endelig}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Generel baggrund

Dette initiativ er forankret i Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst¹, hvor digital infrastruktur er trukket frem i forgrunden som en del af flagskibsinitiativet "En digital dagsorden for Europa"². Deri blev det fremhævet, at der er behov for at sikre, at alle får bredbånd med stigende hastighed, både via faste net og trådløs teknologi, og for at fremme investeringer i de nye, meget hurtige, åbne og konkurrencebaserede net, der vil blive hovedpulsårerne i en fremtidig økonomi. EU har sat sig ambitiøse mål for udbredelse og ibrugtagning af bredbånd frem til 2020.

Kommissionen vedtog den 29. juni 2011 en meddelelse med titlen "Et budget for Europa 2020" om den næste flerårige finansielle ramme (2014-2020)³, hvori det foreslås at oprette en facilitet for netforbindelser i Europa, som med én enkelt fond på 40 mia. EUR skal fremme færdiggørelse af prioriteret energi-, transport- og digitalinfrastruktur, hvoraf de 9,2 mia. EUR er øremærket til digitale net og tjenester.

Formålet med forslaget

Formålet med denne forordning er at opstille nogle retningslinjer for, hvilke mål og prioriteter der skal gælde for bredbåndsnets og digitaltjenesteinfrastruktur på teleområdet under Connection Europe-faciliteten.

Retningslinjerne opregner i bilaget projekter af fælles interesse for udbredelse af bredbåndsnets og digitaltjenesteinfrastruktur. Disse projekter skal medvirke til at forbedre konkurrenceevnen i den europæiske økonomi, herunder de små og mellemstore virksomheder (SMV'er), at fremme indbyrdes sammenkobling og interoperabilitet mellem nationale net og adgang til sådanne net samt at støtte udviklingen af en digitalt indre marked. Der skal kunne ydes finansiell støtte til dem fra EU ved hjælp af de instrumenter, der stilles til rådighed i den forordning om Connecting Europe-faciliteten, som ledsager denne forordning.

Tilgangen i denne forordning er at sigte efter at fjerne flaskehalse, som hindrer færdiggørelsen af det digitale indre marked, dvs. at tilvejebringe konnektivitet til nettet og adgang - også på tværs af grænserne - til en infrastruktur med offentlige digitale tjenester. For telenettene forekommer de operationelle hindringer på både udbudssiden og efterspørgselsiden, i modsætning til fx finansiering af en ringvej omkring en storby, som er afgørende for trafikafviklingen i en transportkorridor. På udbudssiden hænger begrænsningerne sammen med en høj grad af markedssvagheder og de deraf følgende dårlige forretningsmuligheder ved investering i bredbåndsnets og levering af centrale tjenester af offentlig interesse (fx e-sundhed, e-identitet og offentlige e-indkøb og disses interoperabilitet på tværs af grænserne). På udbudssiden afhænger det digitale indre marked og dets tilhørende vækstpotentiale stærkt af, at alle borgere er koblet på digitale net.

¹ KOM(2010) 2020.

² KOM(2010) 245.

³ KOM(2011) 500/I endelig og KOM(2011) 500/II endelig (politikker).

Connecting Europe-faciliteten tager sigte på at benytte innovative finansielle instrumenter som incitament til at investere i infrastruktur ved at reducere risikoen ved investeringen og tilbyde mere langsigtet finansiering for såvel bestående som alternative investorer. Innovative finansielle instrumenter har en betydelig løftestangseffekt på private og andre offentlige investeringer, men bygger stadig på markedsmekanismer. Hvor det er særlig uinteressant at investere i infrastruktur, giver Connecting Europe-faciliteten desuden mulighed for medfinansiering i form af tilskud.

Inden for bredbåndsnet skal tiltag til fremme af projekter af fælles interesse understøtte investeringer i net, som i 2020 kan virkeliggøre målene i den digitale dagsorden for Europa på dækning overalt med 30 Mbps eller tilslutning med hastigheder over 100 Mbps i mindst 50 % af husholdningerne. Der vil blive udvalgt en passende kombination af 30 Mbps- og 100 Mbps-projekter, og også medlemsstaternes investeringsbehov, som anslås til at blive op mod 270 mia. EUR, bør tages i betragtning.

For digitaltjenesteinfrastrukturens vedkommende bliver flaskehalsene for interoperabel udbredelse af tjenesterne taklet ved hjælp af direkte tilskud, i nogle tilfælde med høj medfinansieringsandel, da en europæisk interoperabel serviceinfrastruktur ikke har noget naturligt ejerskab. Hverken en enkelt medlemsstat eller nogen private investorer ønsker at sikre udbredelser af tjenesterne på interoperable betingelser. Derfor er der en høj EU-merværdi.

Blandt de projekter af fælles interesse inden for digitaltjenesteinfrastruktur, som er opregnet i bilaget, er der transeuropæiske højhastighedsbasisforbindelser til offentlige administrationer, ydelse af e-forvaltningstjenester hen over grænserne på grundlag af interoperabel identifikation og autentifikation (fx Europadækkende elektroniske procedurer for etablering af virksomhed, offentlige indkøb tværs over grænserne, e-justice, grænseoverskridende e-sundhedsydelse); adgang til information i den offentlige sektor, herunder digitale europæiske kulturarvsressourcer, data.eu og flersprogede ressourcer; sikkerhed og sikring (sikrere internet og kritisk serviceinfrastruktur) og intelligente energitjenester. Blandt projekter af fælles interesse kan også indgå drift af elektroniske offentlige tjenester, der implementeres under andre EU-programmer såsom ISA-programmet (interoperabilitetsløsninger for europæiske offentlige myndigheder).

Tiltag, der fremmer projekter af fælles interesse, skal være berettigede til finansiel EU-støtte fra de instrumenter, der stilles til rådighed under forordningen om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten⁴. Dette forslag skal derfor ses i sammenhæng med nævnte forordningsforslag. Forordningen fastsætter også kriterierne for, hvordan nye projekter af fælles interesse udpeges på grundlag af Kommissionens vurdering af den aktuelle politiske prioritering, den teknologiske udvikling og situationen på de relevante markeder.

2. RESULTATER AF KONSEKVENSANALYSER OG HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER

Der er gennemført talrige høringer af medlemsstaterne, erhvervslivet og interesserede parter i samfundet om udbredelse af bredbånd. Den mest bemærkelsesværdige var et rundbordsmøde mellem næstformand Neelie Kroes og administrerende direktører fra verdens førende

⁴ Reference indsættes.

indholdsleverandører, udstyrsproducenter, investorer og teleoperatører, fx Nokia, Alcatel Lucent, Google, Ericsson og News Corp, og det første fællesmøde om den digitale dagsorden, som fandt sted i Bruxelles den 16.-17. juni 2011, og hvor der deltog mere end 1000 interesserede parter fra den private og den offentlige sektor og civilsamfundet. Ved disse og talrige andre lejligheder har de interesserede parter erklæret sig helt enige i Kommissionens vurdering, nemlig at den nugældende investeringsmodel på teleområdet ikke er egnet til at levere økonomisk overkommelig bredbåndsinfrastruktur af høj kvalitet til alle borgere i Europa. De er tilfredse med Kommissionens planer om at benytte målrettede offentlige investeringer, fx innovative finansielle instrumenter, som løftestang til at fremskaffe de nødvendige infrastrukturinvesteringer til at støtte alternative og mere bæredygtige investeringsmodeller.

I et rapportudkast fra Europa-Parlamentet om den fremtidige flerårige finansielle ramme (MFF) erkendes betydningen af at bruge budgettet som løftestang til at skaffe investeringer i bredbånd.

Kommissionen har i mange år arbejdet sammen med en række interesserede parter om grænseoverskridende digitaltjenesteinfrastruktur. I evalueringer af og ekspertudtalelser om igangværende aktiviteter, fx Europeana (om kulturarven) og Safer Internet-programmet, opfordres der generelt til videreførelse og udvidelse af aktiviteterne.

I konsekvensanalysen drøftes der to optioner. I den første option, basisscenariet, regnes der ikke med anden EU-finansiering til bredbånd end eventuelt fra strukturfondene og en videreførelse af rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation for digitaltjenesteinfrastruktur og kun i pilotskala. I dette scenarie vil de digitale tjenester ikke nå op på den kritiske masse og ikke blive udbredt, og investeringer i bredbånd vil fortsat være utilstrækkelige i mange regioner på grund af manglende konkurrencemæssigt pres og høj kommerciel risiko. På tilsvarende måde må offentlige online-tjenester ventes at forblive underudviklede og ikke-interoperable på tværs af grænserne som følge af opsplitning af indsatsen, suboptimale tekniske løsninger, ikke opnåelse af den kritiske masse samt høje omkostninger for tjenesteudbydere og brugerne af tjenesterne. Denne option vil således ikke bidrage til virkeliggørelse af det digitale indre marked, og mange af Europas borgere vil blive snydt for de digitale muligheder.

I option 2 foreslås der et finansieringsredskab, der supplerer de finansieringsressourcer, der er til rådighed under option 1. Det er i overensstemmelse med, at det i Europa-Kommissionens MFF-forslag af 29. juni 2011 foreslås at oprette en Connecting Europe-facilitet til finansiering af infrastruktur. Den nye facilitet skal finansiere infrastrukturprojekter med høj EU-merværdi, og ikke blot "hård" infrastruktur, men også "blød og intelligent" infrastruktur og forvaltningsstrukturer, der kan gøre transporthovednettet, de prioriterede korridorer på energiområdet og en digital infrastruktur til virkelighed. Faciliteten skal tage sigte på projekter med høj EU-merværdi såsom sammenkobling på tværs af grænserne og ibrugtagning af EU-dækkende systemer, og de skal være implementeret inden 2020. For at opnå den størst mulige virkning skal der med passende regler sikres en kombination af markedsbaserede instrumenter og direkte EU-støtte, således at man tiltrækker specialiserede infrastrukturinvestorer. For tilskuddenes vedkommende bliver Kommissionen ansvarlig for den overordnede planlægning og projektudvælgelse, eventuelt med bistand fra et forvaltningsorgan, mens den konkrete gennemførelse af projekterne forestås af projektledere. For de finansielle instrumenters vedkommende vil implementeringen blive uddelegeret til specialiserede finansielle institutioner, mens Kommissionen tager stilling til støtteberettigelsen. Medlemsstaternes bidrag til indsatsen består i at udarbejde nationale

planer for højhastighedsinternettet, som er afstemt efter med bredbåndsmålene. Ved at udarbejde kort over bredbåndsinfrastruktur og -tjenester (på EU-niveau og nationalt/regionalt niveau) kan man påvise huller i dækningen og stimulere initiativer fra mange forskellige private og offentlige investorer.

3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

Retsgrundlag

Forordningen ophæver og erstatter Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1336/97/EF af 17. juni 1997 om et sæt retningslinjer for transeuropæiske telenet.

De foreslåede tiltag har hjemmel i EUF-traktatens artikel 172, som udgør retsgrundlaget for, at EU bidrager til oprettelse og udvikling af transeuropæiske net på transport-, telekommunikations- og energiinfrastrukturområdet.

Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

Koordineret udvikling af transeuropæiske telenet, der skal understøtte udbredelse af bredbåndsinfrastruktur, ydelse af tjenester på det europæiske indre marked og økonomisk, social og territorial samhørighed, kræver en indsats på EU-plan, da en indsats fra medlemsstaterne enkeltvis ikke vil være tilstrækkelig.

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og er omfattet af indsatsområdet for det transeuropæiske telenet som fastlagt i artikel 170 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Reguleringsmiddel

De nugældende retningslinjer på teleområdet er vedtaget i form af en beslutning fra Europa-Parlamentet og Rådet, som er specifikt rettet til medlemsstaterne, således at de er bindende i alle enkeltheder i alle medlemsstaterne.

Instrumentet skal imidlertid især fremme udbredelse af teleinfrastruktur og fremme tjenester, der ydes af private enheder (deriblandt operatører, forsyningsselskaber, udstyrsproducenter mv.) og regionale og lokale myndigheder. Da det ikke kun er medlemsstaterne, der deltager i planlægningen, udviklingen og driften af digitale telenet, er det vigtigt at sikre, at retningslinjerne er bindende for alle. Kommissionen har derfor valgt en forordning som retsakt i forbindelse med dette forslag.

Finansiering

Projekter af fælles interesse skal være berettigede til finansiel EU-støtte fra de instrumenter, der stilles til rådighed under forordningen om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten [XX/20012]. Den finansielle støtte skal ydes i overensstemmelse med de relevante regler og procedurer, som EU har vedtaget, finansieringsprioriteter og de til rådighed værende ressourcer.

Delegation af beføjelser

Udviklingen inden for telenet går hurtigt, og det kan senere blive nødvendigt at ændre listen over projekter af fælles interesse, så den afspejler denne hastige udvikling. Derfor foreslås det, at beføjelser til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forordningen medfører ingen medudgifter for EU-budgettet.

Forslaget til forordning om retningslinjer for implementering af transeuropæiske telenet er knyttet til forslaget til forordning om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten (CEF), hvori den lovgivningsmæssige og finansielle ramme er opstillet. Der er inden for tildelingen til CEF øremærket 9,2 mia. EUR⁵ til telekommunikation.

⁵ Tallene er i faste priser (2011).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om retningslinjer for transeuropæiske telenet og om ophævelse af beslutning nr. 1336/97/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 172,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁶,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁷,
efter den almindelige lovgivningsprocedure og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Telenet og -tjenester er infrastrukturer, der i stigende grad er internetbaseret, idet der er tæt tilknytning mellem bredbåndsnet og digitale tjenester. Internettet er ved at blive den dominerende platform til at kommunikere, yde service og drive forretning på. Derfor er det afgørende for den økonomiske vækst og det indre marked, at der overalt i Europa er hurtig internetadgang og digitale tjenester af offentlig interesse til rådighed.
- (2) Den 26. marts 2010 bifaldt Det Europæiske Råd Kommissionens forslag om at lancere Europa 2020-strategien. En af de tre prioriteter i Europa 2020 er intelligent vækst via udvikling af en økonomi baseret på viden og innovation. Investeringer i telekommunikation, herunder især bredbåndsnet og infrastruktur til digitale tjenester, er en forudsætning for intelligent, men også bæredygtig og inklusiv vækst i Unionen.
- (3) Det Europæiske Råd godkendte den 17. juni 2010 den digitale dagsorden for Europa⁸ og opfordrede alle institutionerne til at medvirke til dens fuldstændige gennemførelse. Målet for den digitale dagsorden er at stikke en kurs ud, som kan maksimere

⁶ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁷ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁸ KOM(2010) 245 endelig/2.

informations- og kommunikationsteknologiens sociale og økonomiske potentiale, især ved at udbrede højhastighedsbredbåndsnets, dvs. tilstræbe, at alle europæiske borgere i 2020 har adgang til internethastigheder på mere end 30 Mbps, og at mindst 50 % af husholdningerne i Europa har en internettilslutning på mindst 100 Mbps. Den digitale dagsorden tager sigte på at opstille en stabil retlig ramme, der stimulerer investeringer i en åben og konkurrencepræget infrastruktur til højhastighedsinternet og tilknyttede tjenester; et ægte indre marked for online-indhold og -tjenester; aktiv støtte til digitalisering af Europas rige kulturarv og fremme af adgang til internettet og dets udbredelse til alle europæiske borgere, navnlig gennem foranstaltninger til støtte for it-kundskaber og it-adgang. Medlemsstaterne bør derudover lægge operationelle nationale planer for højhastighedsinternet og bringe dem til udførelse ved på én gang at målrette offentlig finansiering til områder, der ikke fuldt ud finansieres via private investeringer, og fremme udbredelsen og brugen af moderne tilgængelige onlinetjenester.

- (4) I meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Bredbånd i Europa: Investering i digitalt drevet vækst⁹, konkluderes det, at på grund af internettets kritiske rolle synes fordelene for samfundet som helhed langt større end de private incitamenter til at investere i hurtigere net. Offentlig støtte til dette område er derfor påkrævet, men den bør ikke unødigt forvride konkurrencen.
- (5) I meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Et budget for Europa 2020¹⁰, beskrives oprettelsen af en facilitet for netforbindelser i Europa i forbindelse med den flerårige finansielle ramme som et middel til at skabe den infrastruktur, der er brug for inden for transport, energi og informations- og kommunikationsteknologi. Synergien mellem disse sektorer indbyrdes og med andre EU-investeringsprogrammer er helt central, da der opstår tilsvarende problemer, der skal løses for at sætte væksten i gang, bekæmpe fragmentering, styrke sammenhængskraften, fremme brug af innovative finansielle instrumenter og rette op på markedssvagheder samt fjerne flaskehalse for færdiggørelsen af det indre marked.
- (6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. [.../...] af [...] om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten¹¹ fastsætter betingelser, metoder og procedurer for at yde finansiell bistand fra til transeuropæiske net til støtte for projekter inden for transport-, energi- og teleinfrastruktur.
- (7) Foranstaltninger inden for bredbåndsnets vil være i overensstemmelse med relevante EU-politikker, -regler og -vejledninger. Blandt dem er reglerne og retningslinjerne for telemarkederne, særlig de rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet, der blev vedtaget i 2009, og som rummer en sammenhængende, pålidelig og smidig tilgang til regulering af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester på markeder, der er i hastig udvikling. Disse regler implementeres af de nationale tilsynsmyndigheder og Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk

⁹ KOM(2010) 472.

¹⁰ KOM(2011) 500 endelig.

¹¹ EUT af [...]. [...], s. [...].

Kommunikation (BEREC). Målet med NGA-henstillingen¹², der blev vedtaget i 2010, er at befordre udviklingen af det indre marked gennem styrkelse af retssikkerheden og fremme af investeringer, konkurrence og innovation på markedet for bredbåndstjenester, navnlig i overgangen til næste generation af accesnet (NGA-net).

- (8) Foranstaltningerne vil ligeledes være i overensstemmelse med artikel 101, 102 og 106 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og EF-retningslinjerne for statsstøttereplernes anvendelse i forbindelse med hurtig etablering af bredbåndsnet, som blev vedtaget i 2009, og som opstiller rammerne for, hvordan interesseparter og medlemsstaterne kan fremskynde etablering og udbygning af bredbåndsnet. EU-retningslinjerne for NGA-investeringsmodeller til brug for EU-forvaltningsmyndigheder og andre relevante organer (offentliggjort i 2011) beskriver en trinvis implementering af en række modeller, som sikrer loyal konkurrence blandt alle leverandører og tager sigte på målene for samhørighedspolitikken og politikken for udvikling af landdistrikter.
- (9) I en situation med åbne og konkurrenceprægede markeder er EU-indgreb påkrævede, når der skal rettes op på markedssvagheder. EU kan ved at yde finansiel støtte til infrastrukturprojekter og være løftestang for supplerende finansiering til dem medvirke til oprettelse og udbygning af transeuropæiske telenet og dermed skabe større nytteværdi i form af større indvirkning på markedet, mere effektiv administration og bedre ressourceudnyttelse.
- (10) Større bredbåndshastigheder vil bringe betydelige økonomiske og sociale gevinster, som investorer hverken kan erkende eller måle i penge. Hurtigt og ultrahurtigt bredbånd er den centrale støtteinfrastruktur for udvikling og udbredelse af digitale tjenester, som er afhængige af tilgængelige, hurtige, pålidelige og robuste fysiske net. Udbredelsen af hurtigere net åbner mulighed for innovative tjenester, der udnytter de højere hastigheder. Foranstaltninger på EU-niveau er nødvendige for, at synergien mellem disse to komponenter i digitale telenet og deres gensidige påvirkning kan maksimeres.
- (11) Udbredelse af ultrahurtigt bredbånd vil især være til gavn for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), som ofte er afskåret fra webbaserede tjenester såsom "cloud computing", fordi de eksisterende bredbåndsforbindelser har utilstrækkelig konnektivitet og hastighed. Dette vil skabe potentiale for betydelige produktivitetsgvinster i SMV'er.
- (12) Udbredelse af bredbåndsnet og infrastruktur til digitale tjenester vil åbne nye forretningsmuligheder og dermed stimulere jobskabelsen i Unionen. Nedlægning af bredbåndsnet vil tillige have en umiddelbar virkning på beskæftigelsen, navnlig i anlægssektoren.
- (13) Udbygning af bredbåndsnet og infrastruktur til digitale tjenester vil bidrage til, at Unionen når sine mål for reduktion af udledningen af drivhusgasser, ved at muliggøre energieffektive løsninger i mange af den europæiske økonomis sektorer. Denne positive virkning vil, i hvert fald til en vis grad, blive reduceret af den stigning i

¹² L 251 af 25.9.2010, p. 35.

energi- og ressourceforbruget, som navnlig nedlægning af bredbåndsnet og drift af infrastruktur til digitale tjenester fører med sig.

- (14) Interoperabilitet mellem bredbåndsnettene og den infrastruktur til digital kommunikation, som er knyttet til energinettene, fører til konvergerende kommunikation, som fremmer udbredelse af energieffektive, pålidelige og omkostningseffektive digitale net. Endvidere vil konvergensen række videre end konnektiviteten, idet energi- og teletjenesteleverandører får mulighed for hver især at levere én pakke med både energi- og teletjenester.
- (15) Udvikling, udbredelse og vedvarende levering af interoperable e-forvaltningstjenester på tværs af grænserne får det indre marked til at fungere bedre. Det bliver påskønnet, når statsadministrationer stiller offentlige tjenester til rådighed online, som bidrager til større effektivitet i den offentlige og den private sektor.
- (16) Drift af fælles elektroniske offentlige tjenester, der er implementeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 922/2009/EF af 16. september 2009¹³, vil tage sigte på at stille fælles tjenester til rådighed til støtte for europæiske offentlige administrationers indbyrdes kontakt på tværs af grænser og sektorer.
- (17) Med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse¹⁴ opstilles de retlige rammer for grænseoverskridende levering af sundhedsydelser, herunder e-sundhedsløsninger, i Europa. Derved ventes det, at behandlingens kvalitet og patienternes sikkerhed forbedres, at udgifterne til lægemidler falder, at moderniseringen af de nationale sundhedsvæsenes og forøgelse af deres effektivitet fremmes, og at de tilpasses bedre til den enkelte borgers, patients og sundhedsmedarbejders behov og til de udfordringer, et aldrende samfund byder på.
- (18) At øge og bevare adgangen til Europas rige og mangeartede kulturindhold og -data, som befinder sig hos organer i den offentlige sektor, og åbne for videre anvendelse af dem under nøje overholdelse af ophavsret og lignende rettigheder vil stimulere til kreativitet, innovation og iværksætterier. Uhindret adgang til flersprogede ressourcer, der kan bruge igen, vil være med til at overvinde sprogbarrierer, som undergraver det indre marked for online-tjenester og begrænser adgangen til viden.
- (19) På sikkerhedsområdet vil en EU-dækkende platform, hvor ressourcer, informationssystemer og softwareværktøjer til fremme af online-sikkerheden kan deles, medvirke til et sikrere miljø for børn, når de er online. Dermed vil centre, der håndterer hundredtusindvis af forespørgsler og advarsler om året, kunne fungere overalt i Europa. Kritiske informationsinfrastrukturer vil sætte EU som helhed i stand til at forbedre beredskab, informationsdeling, koordinering og indsats i tilfælde af trusler mod sikkerheden på internettet.
- (20) Det ventes, at der opstår innovative applikationer af kommerciel karakter, som kører på digitaltjenesteinfrastrukturen. Udforskning og afprøvning af dem kan

¹³ EUT L 260 af 3.10.2009, s. 20

¹⁴ EUT L 88 af 4.4.2011, s. 45

medfinansieres som led i forsknings- og innovationsprojekter under Horisont 2020-programmet, og deres udbredelse under samhørighedspolitikken

- (21) For at tage hensyn til udviklingen på informations- og kommunikationsteknologiens område bør Kommissionen i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde have beføjelse til at vedtage retsakter om ændring af bilagene i denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Målet med at uddelegere disse beføjelser er at reagere på nyudviklinger af teknologisk eller markedsfølsom karakter, nyopståede politiske prioriteter og muligheder for at udnytte synergier mellem forskellige infrastrukturer, bl.a. inden for transport og energi. Beføjelserne begrænses til at foretage ændringer i beskrivelsen af projekter af fælles interesse, at tilføje et projekt af fælles interesse eller at fjerne et forældet projekt af fælles interesse ud fra forud fastsatte, klare og gennemsigtige kriterier.
- (22) Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (23) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1336/97/EF af 17. juni 1997 om et sæt retningslinjer for transeuropæiske telenet¹⁵ omfatter mål og prioriteter samt hovedlinjerne i de aktioner, der påtænkes gennemført for transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktursektoren. På baggrund af den seneste udvikling bør den beslutning erstattes.
- (24) Beslutning nr. 1336/97/EF bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1
Genstand

Denne forordning opstiller retningslinjer for udpegning af de transeuropæiske telenet, hvortil der i overensstemmelse med forordning XXX (forordningen om Connecting Europe-faciliteten) kan ydes støtte til udvikling, implementering, udbredelse, indbyrdes sammenkobling og interoperabilitet.

Retningslinjerne rummer mål og prioriteter for projekter af fælles interesse, udpeger projekter af fælles interesse og fastsætter kriterier for udpegning af nye projekter af fælles interesse.

Artikel 2
Mål

Projekter af fælles interesse skal:

- 1) bidrage til den økonomiske vækst og støtte det indre markeds udvikling og dermed forbedre konkurrenceevnen i den europæiske økonomi, herunder de små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) konkurrenceevne

¹⁵ EFT L 183 af 11.7.1997, s. 12

- 2) bidrage til at forbedre hverdagen for borgere, virksomheder og offentlige instanser ved at fremme sammenkobling af de nationale telenet, øge deres interoperabilitet og give bedre adgang til sådanne net
- 3) stimulere udbredelse af hurtige og ultrahurtige bredbåndsnet over hele Europa, hvilket igen vil fremme udvikling og udbredelse af transeuropæiske digitale tjenester
- 4) fremme bæredygtig udbredelse af transeuropæisk digitaltjenesteinfrastruktur, dens interoperabilitet og koordinering på europæisk plan samt dens drift, vedligehold og opgradering
- 5) bidrage til at nedbringe udledningerne af drivhusgasser og til at beskytte og forbedre miljøet.

Artikel 3 **Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

1. "telenet": bredbåndsnet og digitaltjenesteinfrastruktur
2. "bredbåndsnet": kablede og trådløse (herunder satellitbaserede) accesnet, tilhørende infrastruktur og basisnet, der kan levere tilslutning med meget høj hastighed
3. "digitaltjenesteinfrastruktur": netbaserede tjenester, der tilbydes elektronisk, typisk over internettet, stiller transeuropæiske interoperable tjenester til rådighed i offentlighedens interesse og er af understøttende karakter for borgere, virksomheder og/eller offentlige instanser
4. "EU-merværdi": den værdi, som følger af et EU-tiltag, og som forøger den værdi, som ellers ville være opnået ved en enkelt medlemsstats eller en gruppe medlemsstats handling.

I denne forordning gælder endvidere definitionerne i forordning XXX (forordningen om Connecting Europe-faciliteten).

Artikel 4 **Prioritering af projekter af fælles interesse**

På baggrund af målene i artikel 2 bliver der givet prioritet til projekter af fælles interesse om følgende:

- a) udbredelse af ultrahurtige bredbåndsnet, der garanterer en datatransmissionshastighed på mindst 100 Mbps
- b) udbredelse af bredbåndsnet, som forbinder ømråder, indlandsområder og randområder med EU's centrale områder, således at disse områder garanteres tilstrækkelige datatransmissionshastigheder til at muliggøre bredbåndstilslutning på mindst 30 Mbps

- c) støtte til centrale tjenesteplatforme inden for digitaltjenesteinfrastruktur
- d) tiltag, der giver mulighed for at opnå synergivirkninger og interoperabilitet mellem forskellige projekter af fælles interesse inden for telekommunikation, mellem projekter af fælles interesse, som vedrører forskellige typer infrastruktur, herunder til transport og energi, mellem projekter af fælles interesse inden for telekommunikation og projekter, der modtager støtte fra strukturfondene og Samhørighedsfonden, samt relevant forskningsinfrastruktur.

Artikel 5

Projekter af fælles interesse

1. Projekter af fælles interesse som omhandlet i bilaget skal bidrage til virkeliggørelse af målene i artikel 2.
2. Et projekt af fælles interesse kan omfatte hele projektforløbet, herunder gennemførlighedsundersøgelser, implementering, kontinuerlig drift, koordinering og evaluering.
3. Medlemsstaterne og/eller andre enheder, der er ansvarlige for implementering af projekter af fælles interesse eller bidrager til deres implementering, træffer alle nødvendige juridiske, administrative, tekniske og finansielle foranstaltninger i overensstemmelse med de pågældende specifikationer i denne forordning.
4. EU kan lette implementeringen af projekter af fælles interesse ved hjælp af forskrifter, hvis det er hensigtsmæssigt, koordinering, støtteforanstaltninger og finansiell støtte for at fremme deres udbredelse og ibrugtagning og tiltrække offentlige og private investeringer.
5. Tiltag, der fremmer projekter af fælles interesse, er berettigede til finansiell EU-støtte fra de instrumenter, der stilles til rådighed under forordningen om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, og på betingelserne deri. Den finansielle støtte ydes i overensstemmelse med de relevante regler og procedurer, som EU har vedtaget, finansieringsprioriteter og de til rådighed værende ressourcer.
6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, som ændrer beskrivelsen af projekter af fælles interesse i bilaget, tilføjer nye projekter af fælles interesse i bilaget eller fjerner forældede projekter af fælles interesse fra bilaget, i overensstemmelse med stk. 7, 8 og 9 og artikel 8.
7. Når Kommissionen vedtager en delegeret retsakt som omhandlet i stk. 6, vurderer den, om ændringen af beskrivelsen af et projekt af fælles interesse eller tilføjjelsen af et nyt projekt af fælles interesse er begrundet i
 - a) nyudviklinger af teknologisk eller markeds-mæssig karakter eller
 - b) nyopståede politiske prioriteter eller
 - c) nye muligheder for at udnytte synergier mellem forskellige infrastrukturer, bl.a. inden for transport og energi.

8. Hvis den delegerede retsakt omhandler tilføjelse af et nyt projekt af fælles interesse, vurderer Kommissionen, ud over at anvende kriterierne i stk. 7, om et sådan projekt opfylder samtlige følgende kriterier:
 - a) bidrager til at nå målene i artikel 2
 - b) bygger på moden teknologi, der er klar til udbredelse
 - c) indebærer EU-merværdi.
9. Når Kommissionen vedtager en delegeret retsakt om fjernelse af et forældet projekt af fælles interesse fra bilaget, vurderer den, om et sådant projekt ikke længere opfylder begrundelserne i stk. 7 eller ikke længere opfylder kriterierne i stk. 8.

Artikel 6

Samarbejde med tredjelande og internationale organisationer

1. Unionen kan etablere kontakt, føre drøftelser, udveksle oplysninger og samarbejde med offentlige myndigheder og andre organisationer i tredjelande for at nå et eller flere af målene i disse retningslinjer, hvis et sådant samarbejde medfører en EU-merværdi. Samarbejdet skal bl.a. tilstræbe at fremme interoperabiliteten mellem transeuropæiske telenet og tredjelandes telenet.
2. Unionen kan endvidere etablere kontakt, føre drøftelser, udveksle oplysninger og samarbejde med internationale organisationer og retlige enheder, der er etableret i tredjelande, for at nå et eller flere af målene i disse retningslinjer.

Artikel 7

Informationsudveksling, overvågning og revurdering

1. På grundlag af information, der modtages i henhold til artikel 21 i forordning XXX om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, udveksler medlemsstaterne og Kommissionen information om, hvorledes implementeringen af disse retningslinjer skrider frem.
2. Kommissionen bistås ved overvågning af implementeringen af disse retningslinjer, planlægning ud fra de nationale strategier for højhastighedsinternet, kortlægning af infrastruktur og informationsudveksling af en ekspertgruppe, der består af en repræsentant for hver medlemsstat. Ekspertgruppen kan også behandle andre spørgsmål med relation til udvikling af transeuropæiske telenet.
3. I forbindelse med midtvejsevalueringen og den efterfølgende evaluering under forordning XXX om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten offentliggør Kommissionen efter høring af ekspertgruppen en rapport om de fremskridt, der er gjort med implementeringen af disse retningslinjer. Rapporten forelægges for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

4. I rapportererne vurderer Kommissionen desuden, om sigtet med projekterne af fælles interesse fortsat er i overensstemmelse med den politiske prioritering, den teknologiske udvikling og situationen på de relevante markeder. For større projekter skal disse rapporter indeholde en analyse af deres miljøvirkninger, herunder den nødvendige tilpasning til og afbødning af klimaændringer, og deres modstandsdygtighed i en katastrofesituation. En sådan revurdering kan også foretages når som helst, det anses for hensigtsmæssigt.

Artikel 8

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. De delegerede beføjelser i artikel 5, stk. 6, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.
3. Den i artikel 5, stk. 6, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 6, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 9

Ophævelse

Beslutning nr. 1336/97/EF som ændret ved beslutning nr. 1376/2002 ophæves.

Artikel 10

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

PROJEKTER AF FÆLLES INTERESSE

Projekter af fælles interesse skal tage sigte på at fjerne flaskehalse, som hindrer færdiggørelsen af det digitale indre marked, dvs. tilvejebringe konnektivitet til nettet og adgang - også på tværs af grænserne - til digitaltjenesteinfrastruktur.

Udbredelse og forbedring af transeuropæiske telenet (bredbåndsnet og digitaltjenesteinfrastruktur) vil medvirke til at skabe økonomisk vækst, arbejdspladser og et blomstrende digitalt indre marked. Deres udbredelse vil især give hurtigere internetadgang, føre til informationsteknologibaserede forbedringer i hverdagen for alle borgere - også børn og unge, virksomheder og offentlige instanser - forbedre interoperabiliteten og fremme tilpasning til eller konvergens henimod fælles vedtagne standarder.

Afsnit 1. Horisontale prioriteter

Udbredelse af transeuropæiske telenet, som er med til at fjerne flaskehalsene i det digitale indre marked, skal ledsages af undersøgelser og tiltag til støtte for programmet. Der er tale om følgende:

- a) **Innovativ forvaltning, kortlægning og tjenester.** Teknisk bistand, som måtte være nødvendig for udbredelse og styring, kan omfatte projekt-, investeringsplanlægnings- og gennemførlighedsundersøgelser til støtte for investeringsforanstaltninger og finansielle instrumenter. Kortlægning af paneuropæiske bredbåndsinfrastrukturer vil indebære en løbende detaljeret fysisk afdækning og dokumentation af relevante muligheder, analyse af adgangsrettigheder, vurdering af potentialet for opgradering af eksisterende faciliteter osv. Principperne i direktiv 2007/2/EF (Inspire-direktivet) og lignende standardiseringsaktiviteter bør følges. Teknisk bistand kan også bestå i støtte til kopiering af vellykkede investerings- og udbredelsesmodeller.

Disse tiltag kan også omfatte klimasikring, dvs. vurdering af klimarisici og sikring af, at infrastrukturen kan modstå katastrofer, på baggrund af relevante krav i EU's eller den nationale lovgivning.

- b) **Støttetiltag og anden teknisk støtte.** Disse tiltag er påkrævede til at forberede eller støtte implementeringen af projekter af fælles interesse eller fremskynde deres ibrugtagning. Inden for digitale tjenester skal støttetiltag desuden stimulere og fremme ibrugtagning af ny digitaltjenesteinfrastruktur, som måtte blive nødvendig eller nyttig som følge af den teknologiske udvikling, ændringer på de relevante markeder eller nye politiske prioriteter.

Afsnit 2. Breddbåndsnet

Alle investeringer i bredbånd inden for EU's område øger nettets kapacitet og giver fordele for alle potentielle brugere, deriblandt brugere i andre medlemsstater end den, investeringerne foretages i. Investeringer i bredbåndsnet vil skabe større konkurrence og mere innovation i økonomien, gøre den offentlige service mere effektiv, medvirke

til, at EU når sit mål om en lav-CO₂-økonomi, og bidrage til at øge konkurrenceevnen og produktiviteten i EU som helhed.

Hidtil er det først og fremmest private investorer, der har investeret i bredbåndsinfrastruktur, og det ventes at fortsætte. At nå målene i den digitale dagsorden vil imidlertid kræve investeringer i områder, hvor det ikke er åbenlyst forretningsmæssigt interessant, eller hvor det er nødvendigt at forbedre forretningsmulighederne inden for tidshorisonten for målene. Områderne kan opdeles i følgende typer efter, hvor sandsynligt det er, at der bliver investeret i dem:

Områder med middeltæt bebyggelse er typisk udstyret med forbindelser med middelhøj hastighed, men ikke de helt høje hastigheder. Hvor det kan påvises, at investeringer i avanceret teknologi ikke har tilstrækkeligt forretningsmæssigt grundlag for private investorer på kort sigt, vil finansiel støtte, der lukker rentabilitetsgab, kunne gøre investeringerne rentable på længere sigt og stimulere konkurrencen.

Landdistrikter og områder med ringe bebyggelse har typisk tilslutninger med lav hastighed, i nogle tilfælde endda slet ingen tilslutninger. Investeringer anses for urentable og forretningsmæssigt uinteressante, og Europas mål for 2020 vil formentlig ikke blive nået. Investeringer i disse områder kræver finansiel støtte i form af tilskud, eventuelt i kombination med finansielle instrumenter. Disse områder omfatter også afsides liggende og tyndt befolkede regioner, hvor investeringsomkostningerne er meget høje eller indkomsterne er lave. Støtte fra Connecting Europe-faciliteten i disse områder vil sandsynligvis supplere eksisterende samhørighedsmidler eller støtte, der ydes til udvikling af landdistrikter, og anden direkte støtte.

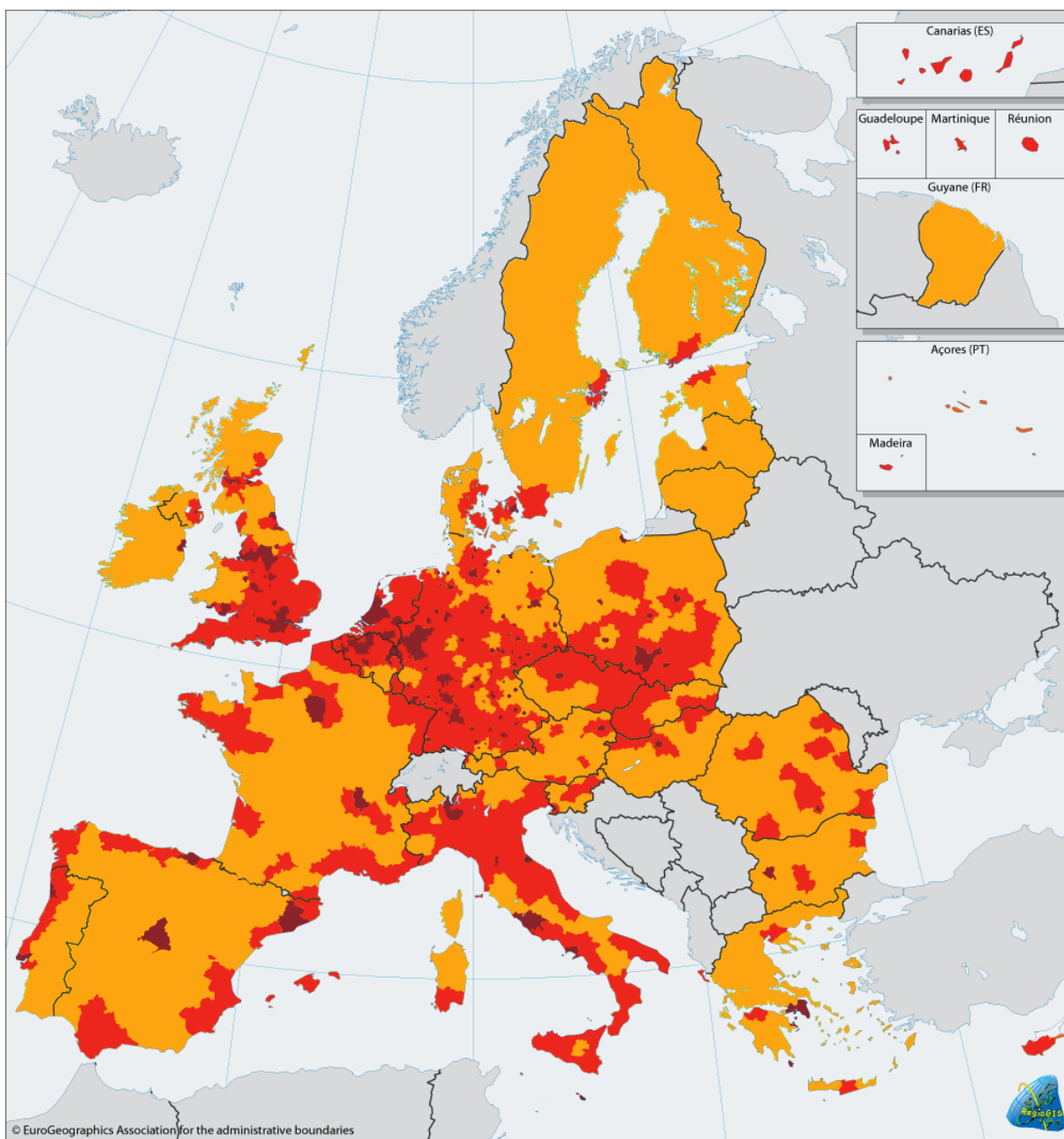
Tæt befolkede byområder, undtagen nogle få regioner med lave indkomster, er typisk veludstyret med tilslutninger med middelhøj til høj hastighed, der ofte tilbydes i konkurrence mellem kabeloperatører og teleoperatører. Til trods for denne forholdsvis tilfredsstillende situation er der på markedet intet større incitament til at investere i meget hurtige net såsom FTTH (Fibre To The Home). Det kan derfor også komme på tale at yde finansiel støtte til investeringer i tæt befolkede byområder, som ikke tiltrækker tilstrækkelige investeringer til trods for de samfundsmæssige goder, de ville skabe; der forudsættes fuld overholdelse af artikel 101, 102 og 106 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og, hvis det er relevant, EF-retningslinjerne for statsstøttereglerne anvendelse i forbindelse med hurtig etablering af bredbåndsnet.

I de mindre udviklede regioner bør støtten til udbredelse af bredbåndsnet primært ydes ved hjælp af instrumenterne under strukturfondene og Samhørighedsfonden. Tilskud og/eller finansielle instrumenter under Connecting Europe-faciliteten kan supplere den nævnte støtte, hvis det er nødvendigt for at nå målene i denne forordning. Ved hjælp af en passende koordineringsmekanisme¹⁶ vil der muligvis

¹⁶ Som fastsat i artikel 11, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den

kunne opnå større synergivirkning mellem CEF-foranstaltningerne i disse regioner og støtten fra strukturfondene og Samhørighedsfonden.

Fordelingen af regionerne på ovennævnte kategorier er vist med tilnærmelse på nedenstående kort.

Population density by NUTS3 region, 2004

Inhabitants/km²

- <100, Rural areas
- 100-500, Suburban areas
- >500, Urban areas
- No data

EU-27 = 114

Source: Eurostat

0 100 500km

Foranstaltninger under projektet af fælles interesse inden for bredbåndenet skal tilsammen udgøre en passende kombination af foranstaltninger, der bidrager til begge den digitale dagsordens mål, nemlig 30 Mbps og 100 Mbps, især i middeltæt bebyggede områder og landdistrikter, og er fordelt over hele Den Europæiske Union.

Foranstaltninger under projektet af fælles interesse inden for bredbåndsnet skal uanset den anvendte teknologi

- a) støtte investeringer i bredbåndsnet, der kan opfylde målet i den digitale dagsorden 2020 om almen dækning med en hastighed på 30 Mbps, eller
- b) støtte investeringer i bredbåndsnet, der kan opfylde målet i den digitale dagsorden 2020 om, at mindst 50 % af husholdningerne har en tilslutning med en hastighed på mere end 100 Mbps
- c) være i overensstemmelse med gældende ret, især konkurrenceretten

og bestå i en eller flere af følgende foranstaltninger:

- a) udbredelse af passiv fysisk infrastruktur eller udbredelse af en kombination af passiv og aktiv infrastruktur og tilhørende infrastrukturelementer, inklusive tilhørende tjenester, som er nødvendige for driften af denne infrastruktur
- b) tilknyttede anlæg og tjenester såsom kabler i bygninger, antenner, master og lignende hjælpeanlæg, kanaler, rør, mandehuller og skabe
- c) udnyttelse af potentielle synergivirkninger mellem etablering af bredbåndsnet og andre forsyningsnet (energi, transport, vand, spildevand, mv.), især når de er knyttet til intelligent eldistribution.

Udbredelse af bredbåndsnet, som forbinder ømråder, indlandsområder og randområder med EU's centrale områder, herunder eventuelt søkabler, kan modtage støtte, hvis det er afgørende for at sikre de afsides liggende samfund adgang til bredbånd med mindst 30 Mbps. Denne støtte skal være et supplement til andre midler, som EU eller medlemsstaterne stiller til rådighed til dette formål.

For at undgå enhver tvivl skal det bemærkes, at tjenester, der omfatter udbud eller udøvelse af redaktionel kontrol over indhold, der fremføres via elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og informationsfundets tjenester, som defineret i artikel 1 i direktiv 98/34/EF, der ikke udelukkende eller hovedsagelig består i fremføring af signaler via elektroniske kommunikationsnet, ikke er blandt de foranstaltninger, der bidrager til projektet af fælles interesse inden for bredbåndsnet.

Der kan ydes EU-støtte til projekter af fælles interesse på bredbåndsområdet til bl.a. følgende:

- a) teleoperatører (etablerede selskaber, uanset om de investerer direkte eller gennem et datterselskab, og nyttilkomne selskaber), når de investerer i hurtige og ultrahurtige bredbåndsnet
- b) forsyningsselskaber (fx vand, spildevand, energi, transport), som ventes at investere i passive bredbåndsnet, enten på egen hånd eller i partnerskab med operatører
- c) regionale beslutningstagere, herunder kommuner, som kan give bredbåndsinfrastruktur i koncession; udstyrsleverandører kan være

interesserede i en sådan ordning, hvor der oprettes et særligt selskab til formålet

- d) partnerskaber mellem flere operatører, der er aktive inden for kabelnet og trådløse net, om opbygning af en ny generation af infrastruktur.

Når projektudvalget sættes sammen, skal der tages behørigt hensyn til medlemsstaternes investeringsbehov udtrykt i det antal husholdninger, der skal tilsluttes med støtte fra Connecting Europe-faciliteten.

Desuden kan der også ydes støtte til højhastighedstilslutninger til offentlige internetadgangspunkter, fx på sådanne offentlige steder som skoler, hospitaler, lokale forvaltninger og biblioteker.

Afsnit 3. Digitaltjenesteinfrastruktur

Implementering af digitaltjenesteinfrastruktur skal medvirke til at virkeliggøre det digitale indre marked ved at fjerne eksisterende flaskehalse for tjenesternes udbredelse. Det skal opnås ved at oprette og/eller forbedre interoperable platforme for digitaltjenesteinfrastruktur, ledsaget af uundværlig grundlæggende digitaltjenesteinfrastruktur. Tilgangen består af to lag:

- 1) Centrale tjenesteplatforme er de(t) centrale element(er) eller knudepunkt(er) i den digitaltjenesteinfrastruktur, der er afgørende for konnektivitet, adgang og interoperabilitet på tværs af Europa. Heri kan også indgå fysisk udstyr såsom servere, dedikerede net og softwareværktøjer. Centrale tjenesteplatforme er åbne for enheder i alle medlemsstaterne.
- 2) Generiske tjenester giver digitaltjenesteinfrastrukturen dens funktionalitet og indhold. De kan være indbyrdes forbundne via en central tjenesteplatform.

Der er følgende projekter af fælles interesse inden for digitaltjenesteinfrastruktur:

Transeuropæiske højhastighedsbasisforbindelser til offentlige administrationer

En offentlig transeuropæisk basistjenesteinfrastruktur vil give høj hastighed og konnektivitet mellem offentlige institutioner i EU inden for områderne offentlig administration, kultur, uddannelse og sundhed. En sådan basisinfrastruktur vil understøtte offentlig service af europæisk værdi ved at tilbyde kontrolleret tjenestekvalitet og sikker adgang. Den vil derfor tilvejebringe sammenhængende digital offentlig service til fordel for borgere, virksomheder og administrationer. Den vil give mulighed for aggregering af efterspørgslen efter konnektivitet, hvorved den kritiske masse nås og omkostningerne reduceres.

Central tjenesteplatform:

Infrastrukturen bliver baseret på det eksisterende internetskelet, og der vil om nødvendigt blive etableret nye net. Tilslutning skal ske direkte eller via regionalt eller nationalt administreret infrastruktur. Der vil navnlig kunne tilbydes konnektivitet for andre transeuropæiske tjenester som fx dem, der er nævnt i dette bilag. Denne infrastruktur vil blive fuldt integreret i internettet som en central forudsætning for transeuropæisk offentlig tjeneste og vil fremme indførelse af nylige

standarder (fx internetprotokoller såsom IPv6¹⁷). Det kan overvejes at benytte dedikeret underliggende infrastruktur til tilslutning af offentlige administrationer, hvis det er nødvendigt af sikkerhedsårsager.

Generiske tjenester:

Integration af den centrale platform i de europæiske offentlige tjenester vil blive fremmet af, at følgende generiske tjenester udbydes: autorisering, autentificering, inter-domain security og bandwidth-on-demand, mobilitetshåndtering, kvalitets- og præstationskontrol samt integration af national infrastruktur.

En interoperabel "cloud computing"-tjeneste vil give basisinfrastrukturen den funktionalitet, som kan danne grundlag for, at der tilbydes clouds til transeuropæiske offentlige tjenester. Heri indgår transeuropæiske netlignende tjenester såsom videomøde, virtuel lagring og støtte til beregningstunge applikationer, også dem, som har relation til andre projekter af fælles interesse.

Levering af e-forvaltningstjenester på tværs af grænserne

E-forvaltning dækker over digital kontakt mellem offentlige myndigheder og borgerne, mellem offentlige myndigheder og virksomheder eller organisationer og mellem offentlige myndigheder i forskellige lande indbyrdes. Standardiserede grænseoverskridende og brugervenlige interaktionsplatforme vil føre til effektivitetsgevinster i alle dele af erhvervslivet og i den offentlige sektor og bringe det indre marked nærmere.

Central tjenesteplatform:

Interoperabel elektronisk identifikation og autentificering overalt i Europa. Der skal oprettes et sæt indbyrdes forbundne sikrede autentificeringsservere og -protokoller, som kan sørge for interoperabilitet mellem de mange forskellige autentificerings-, identificerings- og autoriseringssystemer, der findes i Europa. Denne platform vil sætte borgere og virksomheder i stand til at få adgang til online-tjenester, når de har behov for det fx for at studere, arbejde, rejse, få sundhedspleje eller gøre forretninger i udlandet. Den skal udgøre kernelaget i alle de digitale tjenester, der har behov for elektronisk identifikation og autentificering, fx elektroniske offentlige indkøb, online sundhedstjenester, standardiseret aflæggelse af beretning for virksomheder, elektronisk udveksling af retlige oplysninger, transeuropæisk online-registrering af virksomheder, e-forvaltningstjenester til erhvervslivet, herunder kommunikation mellem virksomhedsregistre i forbindelse med fusioner på tværs af grænserne og udenlandske filialer. Denne platform kan muligvis også udnytte ressourcer og værktøjer fra den flersprogede kerneplatform.

Generiske tjenester:

- a) *Elektroniske procedurer for at etablere og drive en virksomhed i et andet europæisk land:* Med denne tjeneste skal alle nødvendige administrative formaliteter kunne afvikles elektronisk på tværs af grænserne ved

¹⁷ Der henvises til meddelelsen KOM(2008) 313: "Videreudvikling af internettet. Handlingsplan for iværksættelsen af internetprotokol version 6 (IPv6) i Europa".

kvikskrænker. Denne tjeneste er der også krav om i direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked.

- b) *Interoperable grænseoverskridende elektroniske udbud*: Med denne tjeneste vil ethvert selskab i EU kunne reflektere på europæiske offentlige udbud i alle medlemsstaterne, idet den dækker alle faserne i elektroniske udbud før og efter kontrakttildelingen og har indbygget sådanne aktiviteter som elektronisk indgivelse af bud, Virtual Company Dossier, eCatalogues, eOrders og eInvoices.
- c) *Interoperable grænseoverskridende e-Justice-tjenester*: Disse tjenester skal give borgere, virksomheder, organisationer og aktører inden for retsvæsenet mulighed for online-adgang på tværs af grænserne til retsmidler, retlige dokumenter og søgsmål. Den vil give mulighed for kontakt (ved hjælp af online-udveksling af data og dokumenter) mellem de retlige myndigheder i forskellige medlemsstater og dermed forbedre mulighederne for mere effektiv håndtering af grænseoverskridende retssager.
- d) *Interoperable grænseoverskridende e-sundhedstjenester*: Sådanne tjenester vil åbne mulighed for kontakt mellem borgere/patienter og udbydere af sundhedstjenester, udveksling af data fra institution til institution og fra organisation til organisation samt peer-to-peer-kommunikation mellem borgere/patienter og/eller personale og institutioner i sundhedssektoren. Den tilbudte infrastruktur skal være i overensstemmelse med databeskyttelsesprincipperne i bl.a. direktiv 95/46/EF og 2002/58/EF og internationale og nationale etiske regler for brug af patientjournaler og andre persondata.

Tjenesterne kommer til at bestå i grænseoverskridende adgang til elektroniske patientjournaler og elektroniske receptsystemer samt fjernleverede sundheds/hjemmebistandstjenester, grænseoverskridende flersprogede semantiske tjenester knyttet til den flersprogede kerneplatform, adgang til socialsikringsoplysninger på grundlag af EESSI-infrastrukturen (Electronic Exchange of Social Security Information), mv.

- e) *Europæisk platform for indbyrdes forbindelse af europæiske virksomhedsregistre*: Denne facilitet vil stille et sæt centrale vrktjjer og tjenester til rådighed, som sætter virksomhedsregistre i alle medlemsstaterne i stand til at udveksle oplysninger om registrerede virksomheder og deres filialer samt virksomhedsfusioner og -afviklinger. Den skal også stille en søgetjeneste, som dækker flere lande og flere sprog, til rådighed for brugerne, som de kan benytte fra et centralt adgangspunkt, som der er adgang til via e-justice-portalen.

Etablering af adgang til den offentlige sektors information og flersprogede tjenester

Adgang til digitale europæiske kulturarvsressourcer

Hensigten med denne infrastruktur er at stille store samlinger af europæiske kulturelle ressourcer til rådighed i digital form og fremme tredjemands videre anvendelse af dem under nøje overholdelse af ophavsret og lignende rettigheder.

Central tjenesteplatform:

Udviklingen af den centrale tjenesteplatform skal bygge videre på den eksisterende Europeana-portal. Platformen, som kræver udvikling, drift og administration af distribueret databehandling, datalagre og software, skal etablere ét enkelt kontaktpunkt for adgang til den europæiske kulturarv på objektniveau, et sæt interfacespecifikationer for udveksling af data med infrastrukturen (datasøgning, download af data), støtte til tilpasning af metadata og optagelse af nyt indhold samt oplysninger om betingelserne for videre anvendelse af det indhold, der er adgang til via infrastrukturen.

Den skal også åbne mulighed for at etablere gensidig kontakt med indholdsleverandører, brugere (borgere, der konsulterer portalen) og aktive brugere (kreative brancher) med henblik på at gøre reklame for platformen, koordinere med lignende net og udveksle information.

Generiske tjenester:

- a) aggregering af indhold, som befinder sig i kulturinstitutioner og hos private ejere i medlemsstaterne
- b) crowdsourcing-faciliteter, der fremmer interaktivitet og sætter brugerne i stand til at bidrage aktivt til webstedet
- c) brugervenlige tjenester på portalen, som sørger for eksempelvis forbedring af søgning og bladning samt adgang på tværs af sprogene
- d) udveksling af rettighedsoplysninger og licensgivningsinfrastruktur
- e) kompetencecentre om digitalisering og bevarelse af kulturarven i digital form
- f) indholdsdepoter til kulturinstitutioner og brugergenereret indhold og dets bevarelse på lang sigt.

Adgang til offentlig information, der kan bruges igen

Denne digitaltjenesteinfrastruktur vil give adgang til offentligt tilgængelig information, der befinder sig i den offentlige sektor i EU, med henblik på fornyet anvendelse.

Central tjenesteplatform:

Faciliteter til distribueret databehandling, datalagring og software vil: stille ét enkelt kontaktpunkt til rådighed til flersprogede (alle officielle EU-sprog) datasæt, som offentlige organer i EU på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt niveau ligger inde med; tilbyde værktøjer til søgning i og visning af datasættene; give garanti for, at de tilgængelige datasæt er omfattet af tilladelse til offentliggørelse og distribution, herunder et revisionsspor for dataenes oprindelse; stille et sæt

applikationsprogrammeringsgrænseflader (API'er) til rådighed til udvikling af tredjepartsapplikationer, således at softwareklienter kan interagere med infrastrukturen (søgning, indhentning af statistikker, downloading af data osv.). Der vil ligeledes blive mulighed for at indsamle og offentliggøre statistikker om portalens brug, rådigheden over data og applikationer samt den måde, de bruges på.

Generiske tjenester:

Gradvis udvidelse, så der bliver adgang til praktisk talt alle de datasæt, som offentlige administrationer i EU ligger inde med og har offentliggjort; det skal opnås ved hjælp af følgende:

- a) aggregering af internationale/europæiske/nationale/regionale/lokale datasæt
- b) interoperable datasæt, herunder afklaring af juridiske og licensmæssige spørgsmål, med henblik på bedre videreanvendelse
- c) interface til åben datainfrastruktur i tredjelande
- d) datadepoter og langtidsoptbevaringstjenester.

Flersproget adgang til onlinetjenester

Denne tjenesteinfrastruktur skal sætte nuværende og kommende online-tjenesteudbydere i stand til at tilbyde deres indhold og tjenester på flest mulige EU-sprog på den mest omkostningseffektive måde.

Central tjenesteplatform:

Platformen skal muliggøre etablering, vedligehold og tilrådighedsstillelse af store samlinger af levende sprogdata og genanvendelige sprogteknologiske værktøjer. Den skal dække alle EU-sprogene og være i overensstemmelse med de relevante standarder og fastlagte tjenstlige og lovmæssige krav. Platformen vil tillade bidragsyderne at tilføje, konservere og raffinere sprogdata og værktøjer på fleksibel måde og sikre organisationer, der tilbyder eller udvikler sprogafhængige tjenester, let, lige og sikker adgang til sådanne ressourcer og omdefinering af deres formål. Platformen vil også støtte samarbejde med lignende initiativer og datacentre - såvel eksisterende som nye - i og uden for EU.

Generiske tjenester:

Platformen bliver hjemsted for et bredt udvalg af data- og softwareressourcer, der kan bruges igen, og som dækker alle EU-sprogene. Den skal samle, harmonisere og integrere sådanne data- og softwareelementer i en distribueret tjenesteinfrastruktur. Den skal stille data- og softwareressourcer til rådighed og på nogle områder udbygge eller udvide dem, så de kan benyttes som byggesten, når der udvikles, skræddersys og leveres flersprogede tjenester eller flersprogede gateways til onlinetjenester.

Sikkerhed

Tjenesteinfrastruktur, der gør internettet sikrere

Der skal udbydes integrerede og interoperable tjenester på EU-plan, som bygger på deling af kendskab, ressourcer, værktøjer og praksis og tager sigte på at give børnene og deres forældre, pædagoger og lærere medansvar for den bedste brug af internettet.

Central tjenesteplatform:

Den centrale tjenesteplatform skal muliggøre anskaffelse, drift og vedligehold af fælles databehandlingsfaciliteter, databaser og softwareværktøjer til medlemsstaternes Safer Internet-centre (SIC) samt backoffice-håndtering af indberetninger om indhold, der vedrører seksuelt misbrug, herunder forbindelsen til det politiske niveau, bl.a. også internationale organisationer såsom Interpol, og i de relevante tilfælde håndteringen af fjernelse af dette indhold fra de pågældende websteder. Dette skal understøttes af fælles databaser.

Generiske tjenester:

- a) helplines for børn, forældre og pædagoger om, hvordan børn bedst kan benytte internettet og samtidig undgå at blive udsat for ulovligt og skadeligt indhold og adfærd, og dertil hørende understøttende backoffice-infrastruktur
- b) hotlines til indberetning af ulovligt indhold med seksuelt misbrug af børn på internettet
- c) værktøjer til sikring af adgangen til indhold og tjenester, der er aldersmæssigt passende
- d) software, som gør det let og hurtigt at indberette ulovligt indhold og fjerne det samt indberette grooming og mobning
- e) softwaresystemer, der giver mulighed for bedre lokalisering af (endnu ikke indberettet) indhold med seksuelt misbrug af børn på internettet, samt teknologi, der kan understøtte politiets undersøgelser, især ved at finde frem til de forulempede børn, gerningsmændene og handel med sådant indhold.

Kritiske informationsinfrastrukturer

Der skal udvikles og etableres kommunikationskanaler og -platforme for at forbedre beredskabs-, informationsdelings-, koordinerings- og indsatskapaciteten på EU-plan.

Central tjenesteplatform:

Den centrale tjenesteplatform kommer til at bestå af et net af nationale/statslige it-beredskabsenheder (CERT), som bygger på et minimumssæt af basiskapaciteter. Nettet skal danne rygraden i det europæiske informationsudvekslings- og varslingsystem (EISAS) for EU-borgere og SMV'er.

Generiske tjenester:

- a) proaktive tjenester – teknologiovervågning og -formidling samt deling af sikkerhedsrelateret information; sikkerhedsvurderinger; opstilling af retningslinjer for sikkerhedskonfigurering; ydelse af tjenester til afsløring af uautoriseret indtrængning

- b) reaktive tjenester – hændeshåndtering og -indsats; udsendelse af alarmer og advarsler; sårbarhedsanalyser og -håndtering, håndtering af artefakter (pålidelige alarmer om ny malware og andre artefakter).

Udbredelse af informations- og kommunikationsteknologiske løsninger til intelligente energinet og tilrådighedsstillelse af intelligente energitjenester

Intelligente energitjenester benytter sig af moderne informations- og kommunikationsteknologi til at opfylde de behov, der er hos borgerne (der både kan producere og forbruge energi), energileverandørerne og de offentlige myndigheder. Intelligente energitjenester omfatter den indbyrdes påvirkning mellem borgerne og energileverandørerne, datatransmission mellem organisationer og peer-to-peer-kommunikation mellem borgere. De byder på nye muligheder for eksisterende og nye aktører på såvel telemarkederne som energimarkederne (fx energitjenesteselskaber (ESCO'er)). De kan desuden sætte virksomheder og enkeltpersoner i stand til at følge med i, hvilke drivhusgasudledninger der følger af deres købsbeslutninger.

Centrale tjenesteplatforme:

Kommunikationsinfrastruktur, som typisk udlægges af forsyningsselskaber i partnerskab med teleoperatører, og den nødvendige it-hardware, som skal indbygges i energikomponenter (fx transformerstationer). Den omfatter også de kernetjenester, der muliggør overvågning af anlæg, kontrol til brug ved effektstyring, automatisering og dataforvaltning samt kommunikation mellem de forskellige aktører (tjenesteudbydere, netoperatører og andre forsyningsselskaber, forbrugere, m.fl.).

Generiske tjenester:

Generiske tjenester vil typisk blive leveret af en bred vifte af nye og innovative aktører såsom energitjenesteudbydere, energitjenesteselskaber og energiaggregatorer, hvilket især letter adgangen for forskellige typer lokale SMV'er til detailmarkedet og forebygger monopolisering af det.

De vil stille sådan funktionalitet til rådighed for kunderne, at de kan styre deres energiforbrug, deres vedvarende energikilder og deres lagerkapacitet og dermed optimere deres energiudnyttelse, reducere energiudgifterne og drivhusgasudledningerne, samtidig med at dataenes fortrolighed og sikkerhed garanteres.

- a) Intelligent metrologiinfrastruktur til måling af energiforbruget og transmission af denne information. Generiske tjenester omfatter også energistyringsudstyr hos kunderne, dvs. it-hardware, der hører til det hjemmenet, som den intelligente måler er sluttet til.
- b) Softwareagenter, der kan beslutte, hvornår man skal købe eller sælge energi, hvornår der skal tændes eller slukkes for apparater, alt efter prissignalerne fra energileverandøren, vejrudsigter, dataforvaltning og -kommunikation, regulerings- og automatiseringsudstyr og deres netbaserede løsninger.